

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/560,Spotkanie-ze-studentami-z-Wyzszej-Szkoły-Komunikacji-Społecznej-w-Gdyni-Gdansk-1.html>
03.05.2024, 10:28

Spotkanie ze studentami z Wyższej Szkoły Komunikacji Społecznej w Gdyni - Gdańsk, 18 marca 2004 r.

Blisko 50 studentów z Wyższej Szkoły Komunikacji Społecznej w Gdyni uczestniczyło w spotkaniu z przedstawicielami gdańskiego Oddziału IPN, podczas którego poruszono temat komunikowania się instytucji publicznych ze społeczeństwem w czasie PRL oraz po przełomie 1989 r.

Spotkanie odbyło się 18 marca 2004 r. w sali wystawowo-konferencyjnej gdańskiego IPN (Gdańsk Oliwa, ul. Polanki 124) z inicjatywy oddziału IPN. Opiekunem grupy studentów jest dr Joanna Leska-Ślęzak.

Kamil Rutecki z OBEP IPN w Gdańsku obszernie omówił historię i strukturę cenzury w PRL-u oraz scharakteryzował metody pracy cenzorów. Wypowiedź zilustrował najbardziej jaskrawymi przykładami ingerencji cenzorskich - m.in. cenzurowanie („zapis na osobę”) tekstów Stefana Kisielewskiego, publikowanych w prasie dla osób niewidomych (w języku Braille'a) oraz kontrola prewencyjna pantomimy.

Zaprezentował także sylwetkę cenzora Tomasza Strzyżewskiego, który poprzez wywóz w 1977 r. do Szwecji zapisów i zaleceń cenzorskich zdemaskował zasięg, skalę i metody działania urzędu z ul. Mysiej. To na ich podstawie londyński „Aneks” opublikował „Czarną księgę cenzury PRL”. Młodzież została także zapoznana z próbką dowcipów politycznych z lat 40. i 50.,

których głosiciele odpowiadali karnie na podstawie dekretu z 1946 r. „o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa”. Dekret ów traktował dowcip polityczny jako „fałszywą wiadomość mogącą wyrządzić istotną szkodę interesom Państwa Polskiego bądź obniżyć powagę jego naczelných organów” i przewidywał zagrożenie karą więzienia do lat 5.

Prelegent omówił także skutki oddziaływania propagandy na świadomość społeczną, co przekłada się obecnie na bagatelizowanie jej wpływu i znaczenia w minionym okresie. Alina Geniusz, asystent prasowy Dyrektora Oddziału, podzieliła się z uczestnikami swymi spostrzeżeniami na temat dzisiejszych powinności urzędów publicznych w zakresie współpracy z mass-mediami. Przedstawiła przy tym politykę informacyjną oddziału IPN – opierającą się na przedstawianiu faktów oraz niestosowaniu propagandy czy reklamy. Uznała, że dziennikarze, jak i instytucja publiczna, jaką jest IPN mają wspólny cel, którym jest rzetelne informowanie opinii społecznej np. o przedsięwzięciach podejmowanych przez Instytut, jego kondycji finansowej i organizacyjnej, planach i wykonanych zadaniach.